

מופשטת 3 תשע"ה - פתרון תרגיל 2

1. הוכח שהפולינום $p(x) = x^3 + 9x + 12 \in \mathbb{Q}[x]$ הוא אי-פריק. נניח θ הוא שורש של $p(x)$. חשב את ההופכי של $1 + \theta$ ב $\mathbb{Q}[\theta]$.

הפולינום אי פריק לפי איזנשטיין (עבור $p = 3$) והלמה של גאוס. נחפש הופכי של $1 + x$ בחוג המנה בעזרת אלגוריתם אוקלידס המוכלל. ע"י חילוק ארוך רואים: $\frac{1}{2}p(x) - \frac{1}{2}(1+x)(x^2 - x + 10) = 1$ כלומר $p(x) - (1+x)(x^2 - x + 10) = 2$ ולכן ההופכי הוא $-\frac{1}{2}x^2 + \frac{1}{2}x - 5$. מה שאומר ש $(1+\theta)^{-1} = -\frac{1}{2}\theta^2 + \frac{1}{2}\theta + 5$.

2. ראינו ש $x^3 + x + 1$ אי פריק ב $\mathbb{Z}_2[x]$. נניח θ הוא שורש של הפולינום. חשבו חזקות של θ ב $\mathbb{Z}_2[\theta]$.

הבסיס של $\mathbb{Z}_2[\theta]$ כמ"ז מעל \mathbb{Z}_2 הוא $\{1, \theta, \theta^2\}$. נבטא את החזקות כצירופים של הבסיס הזה.

$$\begin{aligned} \theta^3 &= -\theta - 1 = \theta + 1 \\ \theta^4 &= \theta(\theta + 1) = \theta^2 + \theta \\ \theta^5 &= \theta(\theta^2 + \theta) = \theta^3 + \theta^2 = 1 + \theta + \theta^2 \\ \theta^6 &= \theta + \theta^2 + \theta^3 = 1 + 2\theta + \theta^2 = 1 + \theta^2 \\ \theta^7 &= 1 \end{aligned}$$

3. הוכיחו כי אם α הוא שורש רציונלי של פולינום מונו/מתוקן מ $\mathbb{Z}[x]$ אז α הוא שלם.

זה בעצם תוצאה של הלמה של גאוס. אבל יש גם הוכחה מפורשת קלה: נניח $\alpha = \frac{a}{b}$ (כך ש a אינו מתחלק ב b) הוא שורש של $x^n + c_{n-1}x^{n-1} + \dots + c_1x + c_0$. זה אומר ש $\frac{a^n}{b^n} + \dots + c_1 \frac{a}{b} + c_0 = 0$. נכפול ב b^n ונקבל $a^n + c_{n-1}a^{n-1}b + \dots + c_1ab^{n-1} + c_0b^n = 0$.

b מחלק את רכיב המסומן והוא לא מחלק את a ולכן בהכרח הוא שווה ל-1. ובאופן יותר כללי ניתן להראות (וזה שימושי מאוד): אם מס' רציונלי הוא שורש של פולינום מעל השלמים, המכנה מחלק את המקדם העליון (c_n) והמונה מחלק את המקדם החופשי (c_0).

4. יהי $K = \mathbb{Q}[\sqrt{2}, \sqrt{3}, \sqrt[3]{7}]$ (זה שדה).

(א) חשבו את $[K : \mathbb{Q}]$.

נשתמש בשדות ביניים $K_1 = \mathbb{Q}[\sqrt[3]{7}]$, $K_2 = \mathbb{Q}[\sqrt[3]{7}, \sqrt{3}]$, אזי $[K : \mathbb{Q}] = [K : K_2][K_2 : K_1][K_1 : \mathbb{Q}]$.

נחשב: $[K_1 : \mathbb{Q}]$: הפולינום $x^3 - 7$ מתאפס בשורש והוא אי-פריק לפי איזנשטיין (עם 7) ולכן הוא הפולינום המינימלי. אם $[K_1 : \mathbb{Q}] = 3$.

נחשב $[K_2 : K_1]$: הפולינום $x^2 - 3$ מתאפס בשורש, ולכן הפולינום המינימלי הוא מדרגה לכל היותר 2. הדרגה היא לא 1 כי $\sqrt{3} \notin K_1$ (למה?) ולכן $[K_2 : K_1] = 2$.

נחשב $[K : K_1]$: הפולינום $x^2 - 2$ מתאפס בשורש, ולכן הפולינום המינימלי הוא מדרגה לכל היותר 2. הדרגה היא לא 1 כי $\sqrt{2} \notin K_2$ (למה?) ולכן $[K : K_1] = 2$.

סך הכל: $[K : \mathbb{Q}] = 3 \cdot 2 \cdot 2 = 12$.

(ב) מצאו בסיס ל K כמ"ו מעל \mathbb{Q} .

נשתמש בשדות הביניים מהסעיף הקודם. אנחנו מכירים בסיס של כל הרחבה קטנה בנפרד: $\{1, \sqrt{2}\}, \{1, \sqrt{3}\}, \{1, \sqrt[3]{7}, (\sqrt[3]{7})^2\}$. כדי לקבל את הבסיס

לות של אברי הבסיס: $\{1, \sqrt{2}, \sqrt{3}, \sqrt[3]{7}, (\sqrt[3]{7})^2, \sqrt{2}\sqrt{3}, \sqrt{2}\sqrt[3]{7}, \sqrt{3}\sqrt[3]{7}, \sqrt{2}(\sqrt[3]{7})^2, \sqrt{3}(\sqrt[3]{7})^2, \sqrt{2}\sqrt{3}\sqrt[3]{7}, \dots\}$

(ג) כתבו את $\frac{\sqrt{2} + \sqrt{3}}{2 + \sqrt[3]{7}}$ כצרוף לינארי של אברי הבסיס הנ"ל.

נחפש הופכי ל $2 + \sqrt[3]{7}$ ב K_1 (זה יהיה גם ההופכי ב $K_1 \subset K$). לפי אוקלידס: $(x^3 - 7) - (x^2 - 2x + 4)(2 + x) = -15$ ולכן ההופכי הוא

$\frac{\sqrt{2} + \sqrt{3}}{2 + \sqrt[3]{7}} = (\sqrt{2} + \sqrt{3}) \cdot \frac{(\sqrt[3]{7})^2 - 2\sqrt[3]{7} + 4}{15}$. נציב זאת בשבר הנתון ונקבל:

$$\frac{\sqrt{3}}{15} \frac{(\sqrt[3]{7})^2 - 2\sqrt[3]{7} + 4}{15} = \frac{1}{15} \sqrt{2} (\sqrt[3]{7})^2 - \frac{2}{15} \sqrt{2} \sqrt[3]{7} + \frac{4}{15} \sqrt{2} + \frac{1}{15} \sqrt{3} (\sqrt[3]{7})^2 - \frac{2}{15} \sqrt{3} \sqrt[3]{7} + \frac{4}{15} \sqrt{3}$$

(ד) מצאו את הפולינום המינימלי של $\sqrt{2} + \sqrt{3}$ מעל \mathbb{Q} והסיקו ש $\mathbb{Q}[\sqrt{2}, \sqrt{3}] = \mathbb{Q}[\sqrt{2} + \sqrt{3}]$.

ראינו בתירגול ש $x^4 - 10x^2 + 1$ הוא הפולינום המינימלי (ותודה לבת-חן שהעירה לי על הטעות חישוב). אם כן $\mathbb{Q}[\sqrt{2} + \sqrt{3}] \subseteq \mathbb{Q}[\sqrt{2}, \sqrt{3}]$ הם שניהם ממימד 2 מעל \mathbb{Q} ולכן יש שיוויון.

(ה) מהו הפולינום המינימלי של $\sqrt[3]{7}$ מעל \mathbb{Q} ? ומהו מעל $\mathbb{Q}[\sqrt{2}, \sqrt{3}]$? (ודעו שאתם מבינים למה זה קורה).

בשני המקרים הפולינום הוא $x^3 - 7$. אפשר לראות ש $[\mathbb{Q}[\sqrt{2}, \sqrt{3}, \sqrt[3]{7}] : \mathbb{Q}[\sqrt{2}, \sqrt{3}]] = 3$ לפי הבסיסים, או לפי המימדים של $[K : \mathbb{Q}]$ ומימדים קלים לחישוב של שדות ביניים ממימדים 2.

5. חשב את המימד של $K = \mathbb{Q}[\sqrt{2 + \sqrt{3}}]$ מעל \mathbb{Q} .

נשתמש בשדה ביניים $K_1 = \mathbb{Q}[\sqrt{3}]$: $[K : \mathbb{Q}] = [K : K_1][K_1 : \mathbb{Q}]$. $x^2 - 3$ הוא פולינום מינימלי של $\sqrt{3}$ (הוא מתאפס ב $\sqrt{3}$ והוא אי-פריק לפי איזנשטיין לפי 3) ולכן $[K_1 : \mathbb{Q}] = 2$.

$x^2 - 2 - \sqrt{3}$ מתאפס ב $\sqrt{2 + \sqrt{3}}$, ולכן המימד הוא לכל היותר 2. המימד הוא לא

1 כי $\sqrt{2 + \sqrt{3}} \notin K_1$ (למה?) ולכן המימד הוא בדיוק 2.
סכ"ה המימד הוא 4.